Lietas Nr. C32370215
Lietas arhīva Nr. C-1729-16/2

# SPRIEDUMS
**Latvijas Republikas vārdā**
2016. gada 29. decembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Meldere
ar tiesas sēdes sekretāru R.Andrējevu,
piedaloties prasītāja pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. C/ par apsaimniekošanas, komunālo maksājumu parāda, līgumsoda un likumisko procentu piedziņu. Tiesa
**konstatēja**

2015. gada 21. decembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemta prasītāja SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasība pret atbildētāju /pers. C/ par apsaimniekošanas, komunālo maksājumu parāda, līgumsoda un likumisko procentu piedziņu, kurā, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 8. panta otro daļu, 10. pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta septīto daļu, Civillikuma 1587., 1651. pantu, 1652. panta trešo daļu, 1662., 1716., 1765., 1779. un 1828. pantu, lūgts piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam pamatparādu 3 448,41 EUR, līgumsodu 344,84 EUR, likumiskos procentus 154,36 EUR un samaksātos tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 392,64 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, atzīt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no nenomaksātās pamatparāda summas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (pirms reorganizācijas Rīgas pašvaldības SIA "Vecmīlgrāvis") apsaimniekošanā, saskaņā ar Rīgas domes lēmumu Nr. 3291 "Par dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma projektu apstiprināšanu un atsevišķu Rīgas domes lēmumu atzīšanu par spēku zaudējušiem", 2011. gada 5. jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr. RD-11-910-lī, pirms tam 2002. gada 26. septembra Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr. 569, atrodas māja /adrese/.

No 2004. gada 2. marta atbildētājai nostiprināta īpašuma tiesība uz dzīvokli Nr. 26 /adrese/.

2004. gada 4. oktobrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums Nr. 420/2004 par minēto dzīvokli.

Prasītājs norāda, ka atbildētāja nenorēķinājās par saņemtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā kopš 2012. gada 1. marta radās maksājumu pamata parāds, kas uz 2015. gada 4. decembri sastāda 3 448,41 EUR apmēru, par ko aprēķināts līgumsods 344,84 EUR un likumiskie procenti 154,36 EUR apmērā.

2016. gada 5. februārī tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi uz celto prasību, kuros atbildētāja prasību neatzīst pilnībā. Paskaidrojumos norādīts, ka pēc 2015. gada 9. oktobra brīdinājuma saņemšanas atbildētāja ierakstītā vēstulē nosūtīja prasītājam piekrišanu izlīguma noslēgšanai, vienlaikus lūdza nosūtīt izlīguma projektu, paredzot tajā līgumsodu, kas nepārsniedz 10% no pamatparāda. Atbildētāja izlīguma projektu no prasītāja nesaņēma. Atbildētāja vairākkārt vērsās pie prasītāja ar lūgumu risināt esošo situāciju, lai tas būtu izdevīgi abām pusēm. Atbildētājas ieskatā sakarā ar to, ka pirmstiesas brīdinājumā prasītājs lūdza samaksāt nesamērīgi lielu līgumsodu, bet prasības pieteikumā samazināja līgumsodu atbilstoši normatīvo aktu prasībām, atbildētāja uzskata, ka prasītāja rīcība nav atbilstoša labas ticības principam.

Norādīts, ka prasības pieteikumā aprēķinot pamatparādu, prasītājs neatņēma no šās summas naudu, kuru atbildētāja samaksāja 2015. gadā par pakalpojumiem 855 EUR apmērā. Līdz ar ko, prasītāja aprēķinātais pamatparāds, līgumsods, likumiskie procenti neatbilst patiesībai.

2016. gada 17. februārī tiesā saņemts pieteikums par prasības summas pieaugumu, kurā sakarā ar turpinātu maksājumu neveikšanu palielināta prasības summa, lūdzot piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam pamatparādu 3 533 EUR, līgumsodu 353,30 EUR un likumiskos procentus 186,30 EUR.

2016. gada 25. februārī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumu papildinājumi, kam pievienots pārskats par veiktajiem maksājumiem. Vienlaikus norādīts, ka par komunālajiem pakalpojumiem laika periodā no 2012. gada 1. marta līdz 2016. gada 16. februārim aprēķināta summa 5 578,02 EUR apmērā. No minētās summas atbildētāja apmaksāja 2 744,56 EUR. Līdz ar to aprēķinātais pamata parāds prasības pieteikumā neatbilst patiesībai.

Tiesas sēdē 2016. gada 15. decembrī prasītāja pilnvarotais pārstāvis /pers. A/ iesniedza pieteikumu par prasības summas samazinājumu, kurā samazināta prasības summa, lūdzot piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam pamatparādu 2 622,20 EUR par laika periodu no 2012. gada 1. marta līdz 2016. gada 3. novembrim, līgumsodu 262,22 EUR par laika periodu no 2012. gada 1. aprīļa līdz 2014. gada 31. decembrim un likumiskus procentus 145,61 EUR par laika periodu no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 3. novembrim.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem un pamatiem. Papildus paskaidroja, ka parāda apmērs samazinājās, jo atbildētāja veic daļēju maksājuma saistību apmaksu, taču pusēm nav izdevies noslēgt izlīgumu.

Tiesas sēdē atbildētājas pilnvarotā pārstāve prasību neatzina pilnībā. Papildus paskaidroja, ka prasītāja rēķinus saņēma, bet prasību neatzīst, jo viņa veica maksājumus, kas nav ieskaitīti pamatparāda dzēšanai, kā rezultātā parāda aprēķins neatbilst patiesajai situācijai.

Tiesa, noklausījusies tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96. panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Saskaņā ar Civilprocesa likuma10. panta pirmo daļu puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā.

Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

No Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/izdrukas redzams, ka, pamatojoties uz 2004 gada 2. marta pirkuma līgumu atbildētāja

ir dzīvokļa 26, /adrese/, īpašniece.

N o 2004. gada 4. oktobra Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma Nr. 420/2004 redzams, ka starp Rīgas pašvaldības uzņēmumu bezpeļņas organizāciju namu pārvalde „Vecmīlgrāvis" (pēc 2004 gada 11. novembra nosaukums mainīts uz Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Vecmīlgrāvis") kā apsaimniekotāju un atbildētāju dzīvokļa īpašnieci noslēgts līgums, ar kuru apsaimniekotājs apņemas uzturēt un apsaimniekot māju, kā arī ar māju funkcionāli saistītās ēkas un būves un piesaistīto zemes gabalu, bet atbildētāja apņemas apmaksāt apsaimniekotājam visus faktiski saņemto pakalpojumu izdevumus, kas saistīti ar mājas, kā arī funkcionāli ar māju saistīto ēku un būvju un zemes gabala uzturēšanu un apsaimniekošanu, proporcionāli viņas īpašuma kopējai platībai, kā arī maksu par pakalpojumiem.

Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

No Uzņēmuma reģistra 2014. gada 7. aprīļa izziņas Nr. 7-3-55517 redzams, ka ar 2010. gada 29. decembra lēmumu ir reģistrēta komercsabiedrību reorganizācija, apvienojot vairākas komercsabiedrības, tostarp Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis", un izveidota SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" ar vienoto reģistrācijas Nr. 40103362321. Tādējādi SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" atzīstama par Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis" tiesību un saistību pārņēmēju.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 1.-5. punktu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums: piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus; maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo un otro daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu un attiecas uz: kopīpašumā esošo dzīvojamās mājas elementu, iekārtu vai komunikāciju nomaiņu, kuras rezultātā samazinās mājas uzturēšanas izmaksas; pasākumiem, kuru rezultātā samazinās izdevumi par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Tādējādi atbildētājai ir gan no likuma, gan no 2004. gada 4. oktobra Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma Nr. 420/2004 ierietošs pienākums veikt samaksu prasītājam par nepieciešamajiem izdevumiem, kas saistīti ar mājas /adrese/, pie dzīvokļa īpašuma piederošo kopīpašuma domājamā daļa pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Pušu starpā nepastāv strīds, ka prasītājs laika periodā no 2012. gada 1. marta līdz 2016. gada 3. novembrim, par ko aprēķināts maksājumu parāds, veica dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu par to izrakstot atbildētājai rēķinus.

Tāpat pušu starpā nepastāv strīds par to, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa tiek noteikta atbilstoši 2008. gada 9. decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" un 2008. gada 9. decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Pušu starpā pastāv strīds par atbildētājas veikto maksājumu novirzīšanas kārtību, jo prasītājs tos vienlaikus novirzīja gan pamatparāda, gan līgumsoda dzēšanai.

Tiesa atzīst, ka jautājumam par to, vai prasītājam ir tiesības aprēķināt līgumsodu, ir būtiska nozīme lietas izskatīšanā attiecībā uz pamatparāda piedziņu, jo attiecībā no tā, kāda parāda (pamatparāda vai līgumsoda) dzēšanai novirzīti veiktie maksājumi, mainās arī pamatparāda apmērs.

Prasītājs tiesai iesniedza piedzenamās summas aprēķinu, kurā atspoguļotas atbildētājas parādsaistības, tostarp iekļauti visi no atbildētājas saņemtie maksājumi par laiku no 2012. gada februāra līdz 2017. gada 1. janvārim. No minētā parāda aprēķina redzams, ka laika periodā no 2012. gads 1. marta līdz 2016.gada 3. novembrim par sniegtajiem pakalpojumiem veicama samaksa kopumā 6 548,08 EUR apmērā un attiecīgajā periodā atbildētāja veica maksājumus 5 038,12 EUR apmērā. No apmaksātajiem 5 038,12 EUR prasītājs 4 153,13 EUR novirzīja pamatparāda dzēšanai, bet 884,99 EUR novirzīti līgumsoda dzēšanai.

No tiesas sēdē iesniegtā 2016. gada 14. decembra maksājuma uzdevuma Nr. 147 redzams, ka pēc parāda aprēķina sastādīšanas atbildētāja veica vēl 200 EUR samaksu parāda dzēšanai. Tādejādi atbildētājas veiktie maksājumi par laika periodu no 2012. gads 1. marta līdz 2016.gada 3. novembrim kopsummā sastāda 5 238,12 EUR.

No atbildētājas iesniegtā pārskata par veiktajiem norēķiniem tādā pašā periodā redzams, ka pušu starpā nav strīda par veikto maksājumu apjomu, jo veikto maksājumu apmērs tajos sakrīt.

2004. gada 4. oktobra Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.6. punktā noteikts, ka maksas par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī maksājumu par pakalpojumiem kavējuma gadījumā par katru nokavēto dienu dzīvokļa īpašnieks maksā līgumsodu 0,3 % apmērā no kopējās parāda summas.

Pušu starpā noslēgtajā Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumā apsaimniekotāja tiesības dzīvokļa īpašnieka izdarītos maksājumus pēc saviem ieskatiem ieskaitīt līgumsoda parāda segšanai nav pielīgtas.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. panta pirmo daļu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs sniedzot pakalpojumus, savas saistības pret atbildētāju izpildīja, taču atbildētāja nesamaksāja pilnībā par saņemtajiem pakalpojumiem, kā rezultātā radās maksājumu parāds.

Civillikuma 1720. panta 2. punkts paredz kreditora tiesību prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Civillikuma 1843. pantā noteikts, ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai, un tikai pēc tam līgumsoda dzēšanai, citāda vienošanās par līgumsoda dzēšanas kārtību nav spēkā.

Saskaņā ar likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21. pantu līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013. gada 31.decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014. gada 1. janvāra un līdz 2014. gada 31. decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015. gada 1. janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722. pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843. pantā par parāda samaksas kārtību.

Līgumu puses noslēdza 2004. gada 4. oktobrī, un prasība celta tiesā 2015. gada 21. decembrī. Ievērojot minēto, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā uz līgumsoda dzēšanas kārtību un līgumsoda apmēra noteikšanu laika periodā no 2014. gada 1. janvāra ir attiecināma Civillikuma 1716. panta trešās daļas un 1843. panta redakcija, kas spēkā no 2014. gada 1. janvāra.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1843. panta noteikumiem redakcijā, kura bija spēkā līdz 2014. gada 1. janvārim, ja kāds samaksā tikai daļu no

sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos un tikai pēc tam palikušo atlikumu izlieto kapitāla dzēšanai.

Tātad Civillikuma 1843. panta noteikumi vēsturiskajā redakcijā arī neparedzēja kreditora tiesību samaksāto parādu ieskaitīt vispirms līgumsoda dzēšanā.

Pamatojoties uz Civillikuma 1843. panta noteikumiem, tiesa atzīst, ka prasītājai nebija tiesību par mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem samaksātās summas ieskaitīt vispirms līgumsoda dzēšanai *(Skat. arī tiesu praksi - Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2014. gada 10. decembra spriedums lietā Nr. C0413910, lietas arhīva Nr. CA-0188-14, stājies spēkā).*

Tāpat tiesa konstatē, ka jau iepriekš pirmās instances un apelācijas instances tiesa civillietā Nr. C32 2616 09, izskatot RP SIA „Vecmīlgrāvis" (pēc tam - SIA "Rīgas namu pārvaldnieks") prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu, kas pamatota ar šo pašu 2004. gada 4. oktobra Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu Nr. 420/2004, izvērtējot tā 3.6. punktu, atzina, ka šis līguma noteikums saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumu ir netaisnīgs un atzīstams par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža. Arī Civillietu tiesu kolēģija izskatot apelācijas sūdzību atzina, ka prasītājs nepierādīja tiesības ieskaitīt atbildētājas veiktos maksājumus līgumsoda samaksai. Civillietu tiesu kolēģija atzina, ka maksājumu ieskaitīšana līgumsoda dzēšanai neatbilst ne līgumam, ne likumam, ne arī Civillikuma Ievada daļas 1. pantā noteiktajam labas ticības principam. Tāpat atzina, ka līgumsoda apmērs un jo sevišķi veids, kādā prasītājs to iekasē no atbildētājas, neatbilst patērētāju tiesību aizsardzības likumam un Civillikumam.

Tiesa konstatē, ka prasītājs pat pēc likumīgu spēkā stāšanos ieguvuša sprieduma civillietā Nr. C32 2616 09 pieņemšanas, turpināja piemērot līgumsodu, kaut arī līguma punkts, uz kuru tas pamatots, atzīts par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža un atzīta par Patērētāju tiesību aizsardzības likumam un Civillikumam pretēja tā iekasēšanas kārtība.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka prasītājs nepamatoti aprēķināja un līgumsoda dzēšanai novirzīja maksājumus kopumā 884,99 EUR apmērā.

Tādejādi tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams pamatparāds par sniegtajiem pakalpojumiem 1 418,26 EUR apmērā, ko veido starpība no aprēķinātajiem pakalpojumiem un atbildētājas veikto maksājumu kopsumma (6 656,38 EUR – 5 238,12 EUR), bet prasība daļā par pamatparāda 1 203,94 EUR un līgumsoda 262,22 EUR apmērā piedziņu noraidāma.

Par maksājumu saistību kavējumu prasītājs aprēķinājis likumiskos procentus 145,61 EUR apmērā.

Atbilstoši Civillikuma 1759. panta 1. punktam procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Pamatparāda esamība pierāda to, ka atbildētāja nepienācīgi pildīja savu pienākumu maksāt par mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, kavēja maksājumus. Taču, ņemot vērā, ka pamatparāds veidojās no terminētiem maksājumiem, no kuriem, katram izpildes termiņš iestājās atšķirīgos rēķinos norādītos apmaksas datumos, kas nav atspoguļots prasītāja iesniegtajā parāda aprēķinā un nav nodalīts no līgumsoda, tiesai nav iespējams no iesniegtā parāda aprēķina konstatēt likumisko nokavējuma procentu apmēru pēc katra no izrakstītajiem rēķiniem. Līdz ar ko prasība daļa par aprēķināto likumisko nokavējuma procentu 145,61 EUR apmērā piedziņu ir noraidāma.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams pamatparāds 1 418,26 EUR, bet prasība daļā par pamatparāda 1 203,94 EUR, līgumsoda 262,22 EUR un likumisko procentu 145,61 EUR piedziņu ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādejādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procents 6 % gadā no pamatparāda summas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Līdz ar to no atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajiem prasījumiem – valsts nodeva 212,74 EUR, kas aprēķināta pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunktu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu un 42. pantu, nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,07 EUR apmērā piedzenami no atbildētājas par labu valstij, jo ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi kopumā aprēķināti 11,77 EUR, bet prasītājs, ceļot prasību tiesā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus iemaksāja 4,70 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Vadoties pēc Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas, 93., 190., 193., 195. un 204.[1]panta, tiesa

**nosprieda**

Apmierināt daļēji SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasību pret /pers. C/ par apsaimniekošanas, komunālo maksājumu parāda, līgumsoda un likumisko procentu piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr. 40103362321, pamatparādu 1 418,26 EUR (viens tūkstotis četri simti astoņpadsmit *euro*, 26 centi), tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 212,74 EUR (divi simti divpadsmit *euro*, 74 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri euro, 70 centi).

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" tiesības saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6 % gadā no parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

Noraidīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasību pret /pers. C/ daļā par pamatparāda 1 203,94 EUR (viens tūkstotis divi simti trīs *euro*, 94 centi), līgumsoda 262,22 EUR (divi simti sešdesmit divi *euro*, 22 centi) un likumisko procentu 145,61 EUR (viens simts četrdesmit pieci *euro*, 61 cents) piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,07 EUR (septiņi *euro*, 07 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par labu valstij iemaksājami, norādot šādus saņēmēja bankas rekvizītus: saņēmējs Tiesu administrācija, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija. Tiesas izdevumu apmaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas kancelejā, lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde.

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2017. gada 12. janvāra.

Tiesnese I.Meldere